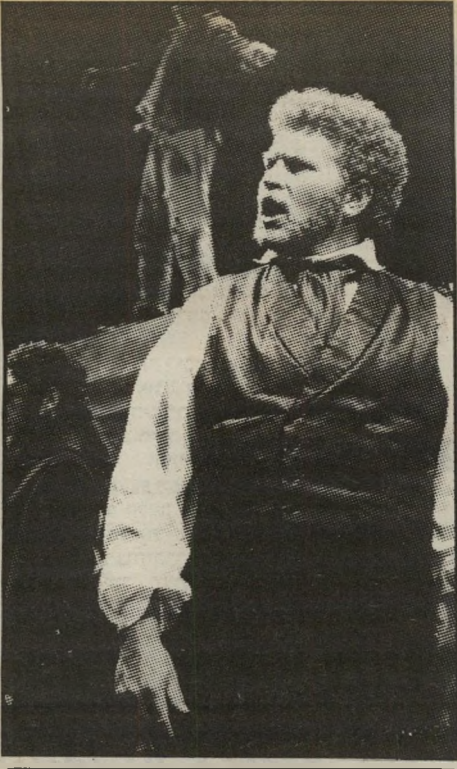

את ההצלחה הזאת אי אפשר להפסיק

המפיק הבריטי מקינטוש: לתרגם את התרגום העברי...

לדעת המפיק האנגלי קמרון מקינטוש, ההפקה הישראלית היא הטובה והמוצלחת מבין כל הפקות "עלובי החיים" ברחבי העולם. הוא נחר בדרור פישר לגילום התפקיד הראשי בהצגת גאלה חגיגת כפני מלכת בריטניה, עם שחקנים מההפקות השונות של ההצגה. מקינטוש אף שקל לתרגם את תרגומו העברי של אהוד מנור חזרה לאנגלית כדי שישמש את ההפקות האחרות...

עוד שני יוצרים עניקו ל"עלובי החיים" תרומה ישראלית מקורית שי עשתה את ההפקה לטר כה בעולם. רות דר עיצי בה תלבושות מרהיבות ותפאורה יוצאת מן הכי לל, הן כאסטיטיקה הכי מתית והן כפונקציונאליות ליות שלה, תפאורה שי קצרה שבחים מפי כל החל בצופי ההצגה המשמיעים דרך קבע קריאות התפעלות. (בה פקות אחרות ברחבי העולם הועתקה התפאורה רה המקורית, הבריטית). תרגומו של אהוד מנור כה מוצלח, עד שמקיני טוש שקל לתרגמו חזרה לאנגלית כדי להשתמש בו בהפקות האחרות... על אלה יש, כמובן להר סיף את התאורה של

הצלחת ההצגה, המשך ההצלחה, השמירה על הרמה ואף שיפורה הבלתי פוסק הינם תולדה של תופעה שאיננו מורגלים בה בישראל, אם בעולם התיאטרון או מחוצה לו: מקצוענות. אם תרצו, אנטי-חאלטורה.

מייקל דאונס, עוזרו של בימאי ההצגה, סטיבן פירלוט, נשאר בארץ ומלווה את ההצגה מדי ערב: כמורהו גם המנהל המוסיקאלי אלדר שריס הבימאי עצמו מגיח מדי כמה חודשים במפתיע מחו"ל וכמורהו גם איש ההגברה: אם בכך לא די, חוזר מדי חודש כל הצוות אל ההתחלה ומקיים שבוע חזרות, כדי לשמר וכדי לשפר.

הבקורת משבחת: בה אחד:

כנוסף להיותו "ספקי טאקל" מפואר, עם מר סיקה נהדרת, כמו שמח זמר טוב חייב להיות, וכנוסף לביצוע מדרגה ראשונה... (כועז עברו, ידיעות אחרונות)

כל המעוף, הרמיון והעזזה שהושקעו בהפקה עלובי החיים מצדיקים את התוצאה המרהיבה. מותר, אם כן, הפעם, לכתוב את המלה שלמות בלא הסתייגות, בלא מאמץ... (מירי פו, דבר)

במשפט הבא יש אולי טיפת גומה, אבל "עלובי החיים" מאת אלן בובלייל וקלוד מישל שונברג, על-פי הרומאן המפורסם של ויקטור הוגו בכימויו של סטיבן פירלוט ובהפקת התיאטרון הקאמרי, הוא אולי המחזמר הראשון שראיתי, שיש בו עומק היסטורי, מוסרי וסמלי

כאן, לא זו בלבד שהי להרגיש שלא מדרר כר כאן ננס: הצלחת ההצגה, השמירה על הרמה ואף שיפורה הבלתי פוסק הינם תולדה של תופעה שאיננו מורגלים בה בישראל, אם בעולם התיאטרון או מחוצה לו: מקצוענות. אם תרצו, אנטי-חאלטורה. כדרך כלל, כעבור מספר הצגות, משפחה הראשונות וההתרגשות של העושים כמלאכה, פגים גם הריכוז והתשוקה שלהם ורמתה של ההצגה יורדת. מי שראה בארץ הצגה כשנית או בשלישית מכיר את זה תופעה. לא כך בעלובי החיים.

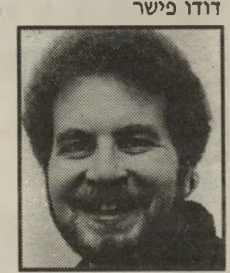
כחרנו במונח הפקה כרי להרגיש שלא מדרר כר כאן ננס: הצלחת ההצגה, השמירה על הרמה ואף שיפורה הבלתי פוסק הינם תולדה של תופעה שאיננו מורגלים בה בישראל, אם בעולם התיאטרון או מחוצה לו: מקצוענות. אם תרצו, אנטי-חאלטורה.

סריקת השנה שחלפה כי חיפוש אחר דבר להתגייס אותנו לא תעלה ממצאים רבים, אבל בין אלה תבלוט לבטח הפיקה "עלובי החיים" בתיאטרון הקאמרי, ההפקה שזכתה לביקורות האמינות הטובות ביותר בתיאטרון העברי בארץ. לא במקרה נעשה כאן שימוש בחלוצי הפיקה. 300 אלף צופים ראו את "עלובי החיים" בשנה הראשונה, רבים מהם יותר מפעם אחת (בהם גם כאלה שכאו ליהנות ממנה ארבע וחמש פעמים) וההצלחה הזאת נמשכת עתה זה השנה השנייה עם אותו הצוות, על הבימה ומאחוריה.

הצלחת ההצגה, המשך ההצלחה, השמירה על הרמה ואף שיפורה הבלתי פוסק הינם תולדה של תופעה שאיננו מורגלים בה בישראל, אם בעולם התיאטרון או מחוצה לו: מקצוענות. אם תרצו, אנטי-חאלטורה.

המוצלחת מבין הפקות "עלובי החיים" בעולם

לעיליה הרמאטית — בלי לחרוג ממנה: — אנתנות קומיות בלתי נשכחות.

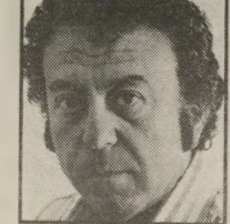
דרור פישר

שלומית אהרון

תיקי דיין

אלברט כהן

יורק. בהצגת גאלה חגיגת שערך לפני כמה חודשים בלונדון כפני המלכה, בהשתתפות שחקנים מההפקות השונות של המחזמר ברחבי העולם, נבחר דודו פישר הישראלי לגלם את התפקיד הראשי, תפקידו של ז'אן ולואן. גברי, ימשיך ל"גלם את התפקיד בהפקה האמריקאית בברודוויי, כשתרד ההצגה בארץ. הקאמרי עמד ככל תנאי האיכות שהרימך בפניו המפיק הבינלאומי, מן בלי לחסוך על איכות, בהנחה, שהוכיחה את עצמה כנכונה, כי האיכות תביא קול. כך, בחירת רוב ממלאי התפקידים הראשיים מ"עולם הבירור" (שלומית אהרון, ריקי גל, יובל דור, ליאור ייני, דודו פישר שהיה אלמוני ושי נמצא עתה בדרך להיות כוכב בינלאומי וטל אמרי שהיא התגלית השנייה של "עלובי החיים"), בחירה שהרימה לא מעט גבות כשנודע עליה, העניקה להפקה את העוצמה ואת היות הדמויות של הבמה "גדולות מעל החיים". תרם לכך לא מעט ביימיו של סטיבן פירלוט לכול הבריטי, שאיפשר לכל אחר מן הכוכבים האלה לבלוט ולהפגין איכות של כוכב במסגרת האנטי-סמבל. לצד כוכבי הבירור גונבים כמעט את ההצגה תיקי דיין ואלברט כהן, צמד שחקני הוותיקים, כתפקיד בני הזוג טנארידיה ומרושעים, המרושעים,

כמובן שכדי להגיע לי הצלחה כזאת צריך שיהיה מה לשמר ולשפר. יש כמובן ויקטור הוגו, שסיפורו הקלאסי, הפרי נה לכל גיל ולכל רובד באוכלוסייה, הוא הבסיס למחזמר (מעניין שגם במחזמר זמר אחרים שהפכו נכס צאן ברזל של ה"אנר", כמו "גברי" תי הנאוה" או "סיפור הפרברים" מבוטסת העלילה על קלאסיקה). וישנם כותבי המחזמר, אלן בובלייל וקלוד מישל שונברג שהשכילו להעניק לסיפור שפה בימתית מכריחה. אלה יצרו את התנאי הראשון להצלחה: את התנאי השני — הפקה מקצועית השואפת לטוב ביותר האפשרי בקנה מידה בינלאומי מימשו המפיק הבינלאומי ובעל הזכויות קמרון מקינטוש ("התוליס"), פאנטום האופרה") ומי שהפיק את המחזמר בארץ, התיאטרון הקאמרי. בחוזה ביניהם מרי את הזכויות הבל-עריית, להעלות או לגרום להפקה ברמה ממדרגה הראשונה, עם שחקנים, כוריאוגרף, תפאורה ותלבושות מדרגה הראשונה, בעי רית. הקאמרי, כידוע, הצליח מעל ומעבר לצי מוד ככל אחד מהתנאים האלה. לא רק בגלל נהירת הקהל גהנה מקינטוש ממתן הזכויות לתיאטרון הקאמרי. לדי ברוי, ההפקה הישראלית היתה הטובה והמוצלחת מבין כל הפקות "עלובי החיים" ברחבי העולם, לרבות בלונדון וכניר